

บทนำ
Mickey & Minnie

ฉันอยากจะเชื่อว่าเราเกิดมาคู่กัน
เชื่อ...ตั้งแต่วันที่ได้สบตาเขาครั้งแรก
"มินนี่น~ นี่ไงมิกี้ เพื่อนสมัย ม.ปลาย ที่ฉันเคยพูดถึง"
"...มิกี้"

>_<///

"มิก นี่มินนี่ เพื่อนใหม่ที่คณะฉัน"

"มินนี่เหรอ ^^"

รอยยิ้มสวดยกับแววตาหลอมละลาย ผมสีน้ำตาลกลมมดัมประกายบลอนด์

เล็กๆ เล่นเอาหัวใจฉันเต้นผิดจังหวะไปหนึ่งสแต็ป

ตึกตัก...ตึกตัก...

"มิกี้ นะครับ"

"..."

>_<///

"ชื่อพวกเธอสองคน กร๊าดดด อย่างกับคู่แท้ ♡"

ใช่...ฉันอยากจะเชื่อว่าเราเกิดมาเป็นคู่แท้
เชื่อ...ในเวลาสั้นๆ เพียงแค่สามนาที
ครึนนน~

'สถานีต่อไป...สยาม ผู้โดยสารสามารถเปลี่ยนเส้นทางไปยังสายสีลม
ได้ที่สถานีนี้ โดยประตูรถจะเปิดด้านขวา...'

(-_-)Zzz

'เน็กซ์ สเตชั่น สยาม อินเตอร์เซนจ์สเตชั่น ดอร์ วิล โอเพน ออน
เดอะ ไรท์ แฮนด์ ไซด์ ออฟ เดอะ เทรนนน~'

จ้อออ สถานีไหนแล้วนะ ชี้เกียจตื่นจัง (-O-)Zzz

'สยาม'

อ้อ...สยาม

บีบ บีบ บีบ บีบ บีบ

"O_O"

หา...สยาม!

ผู้คนพากันลุกออกไปจนขบวนรถโล่ง เสียงประตูอัตโนมัติเคลื่อนปิด
เข้าหากัน ฉันสะดุ้งตื่นเต็มตาเมื่อสมองประมวลผลได้ว่ารถไฟฟ้ากำลังจะ
พาฉันไปเลยสถานี แต่คนที่ยื่นเกาะราวรถไฟฟ้าอยู่ตรงหน้าซึ่งยืมให้ทันที
ที่สายตาเราประสานกันนี้สิ...

"เจอกันอีกแล้ว ^^"

โอย...ตกใจเรื่องอะไรดี

เรื่องหลับเลยสถานี...หรือเรื่องมิกกี้ T_T///

'สถานีต่อไป...ชิดลม'

"นอนเพลินหรือ...มินนี่ ^^"

ดูท่าทางมิกกี้จะยื่นมองฉันนั่งหลับหลับหงกอยู่สักพักแล้วละนะ

"อืม -///-"

ฝันดีด้วย ตื่นมาแล้วเจอเขาแบบนี้

เอ...เมื่อกี้ในฝันฉันมีงูสายพันรุ้วอลท์ดิสนีย์รีเปล่า คราวหน้าฉันจะได้
ฝันให้มันรัดฉันแน่นๆ -,-!-

'ซิดลม'

สั้น ง่าย สวยงาม สามนาที่จากสถานีสู่สถานีจบลง ประตูอัตโนมัติ
เคลื่อนเปิดออก

"กลับบ้านดี ๆ นะครับ" เป็นเสียงกระซิบบอกจากคนที่ยืนอยู่ในขบวน
รถ

"อืม เหมือนกันนะ" ฉันทอบกลับก่อนที่จะเดินก้าวออกมา ประตู
อัตโนมัติเคลื่อนปิดเข้าหากัน ซ้าย ขวา ซ้าย ฉันทกำหนดสมาธิเดินไปตาม
ทางในชานชาลาเหมือนคนหัดเดินจนกระทั่งถึงยังงั้น =_ =

ไม่ไหวแล้ว...อยากหันไปมอง

"(^_^)/"

โอเค...แจ๊ก็พอดเลยใจ ผู้ชายคนที่ยืนเกาะราวอยู่ตรงตำแหน่งเดิม
เมื่อกี้ก็มองมาที่ฉันอยู่ เขาโบกมือบ้ายบายมาให้ผ่านกระจกใส ฉันทกั
นยิ้มเมื่อมองตามขบวนรถไฟฟ้าแล่นด้วยความเร็วไม่รู้ก็สปีกิโลเมตรต่อ
ชั่วโมงจากไป

สามนาที่...เร็วไปมัย

ฉันยังไม่อยากให้เราต้องบ้ายบายกันเลย

อืม...แล้วเราก็กังไม่ต้องบ้ายบาย

แล้วสามนาที่ก็กลายเป็น...สี่เดือน

"มินิครับ เหม่ออะไรอยู่"

"อ้อ ปะ...เปล่า >_</"

ลมหนาวเดือนธันวาคมลอยละล่อง เสียงเพลงรับเทศกาลคริสต์มาส
ก้องดังไปทั่วลานว่างหน้าห้างสรรพสินค้าใจกลางเมือง เสียงกระดิ่งกระพรวน
กังวานในจังหวะดนตรี ชานตาคลอล กวางเรนเดียร์ และต้นคริสต์มาส
ต้นใหญ่ประดับไฟพร่างพราว ดาวบนยอดเปล่งแสงกระจ่างใส แต่ก็
ไม่มีอะไรสวยสะกดใจไปกว่ารอยยิ้มชวนฝันของคนๆ ที่เดินอยู่ข้างๆ

"เชื่อว่ามันจะไม่ทันดังเกิด..."

"..."

"แขนซ้ายมิกยังว่างอยู่นะ"

เขาโน้มหน้าเข้ามากระซิบบอกฉันอย่างลึ้อๆ ใกล้กันแบบนี้ กลิ่น
น้ำหอมผู้ชายลอยฟุ้ง โบกหน้าขาวเนียนใส ดวงตาสีน้ำตาลอ่อนสดใสที่รับ
กันดีกับผมสีน้ำตาลอมส้มเป็นประกาย จมูกโด่งสวย และริมฝีปากสี
โอลด์โรสที่ส่งรอยยิ้มน่ารักมาให้จนเกิดรอยลักยิ้มบุ่มลงไปที่ข้างแก้ม

"-///-!"

ฉันเขินจนรู้สึกที่ตัวเองกำลังจะละลาย โทษอากาศได้มัย โทษดาว
โทษท้องฟ้า โทษอะไรดีละ มิกก็จะมีมัยนะว่าอย่างเดียวกันที่ฉันอยาก
ทำตอนนี้คือกอดแขนเขาเอาไว้แน่นๆ แล้วออกเดินไปให้ไกลสุดไกล ถึงไหน
ถึงกัน

แต่ที่ฉันทำได้ก็แค่กอดเจ้าตุ๊กตามิกก็เฝ้าสักกับมินนี่เฝ้าสัตว์โตใน
อ้อมแขนให้แน่นยิ่งกว่าเดิมและพยายามห้ามใจตัวเองเอาไว้...ก็เท่านั้น

"หืม~ อิจจางัง กอดมิกแบบนี้บ้างได้มัย"

"-///-!"

ฉันได้แต่ยิ้ม ชูหน้าลงไปกับเจ้ามิกก็เฝ้าสัตว์นุ่มนิ่ม ไม่กล้าบอก
ฉันที่กำลังกอดเขาอยู่นี่ไง >_<!

ปลายเดือนธันวาคม เราอยู่ในช่วงลงคริสต์มาสเบรก มะรินนี่มิกก็
จะไปออกค่ายอาสาพัฒนาชนบทบนดอยทางภาคเหนือของประเทศไทย
วันนี้เราเลยออกมาเดินเล่นด้วยกัน หางของขวัญที่มิกก็จะเอาไปจับสลาก
ที่ค่าย แต่ก็ไม่ได้อะไร --; มิกก็ได้ไอ้เจ้าตัวนุ่มนิ่มสองตัวนี้มาให้ฉันแทน

"ไปอยู่เกาหลีอย่าลืมคิดถึงคิมมิกก็บ้างนะครับ"

อืม มิกก็จะไปค่ายอาสา ส่วนฉัน...จะกลับไปหาพ่อกับแม่ที่...เกาหลี
\(-_-)/

"มิกอยู่บนดอย...มิกก็จะคิดถึงแต่มินนี่ที่พูดภาษาทายมาย่าซาด ไม่
ยอมพูดคำว่ารักสักที -3-

"มิกอะ~ >_<!" ฉันยกมือขึ้นจะตีเขา แต่คุณคิมมิกก็ขโมยมือฉัน
ไปจับเรียบร้อย โอ้ย...แค่ปลายนิ้วแตะ หัวใจฉันมันก็แทบจะไม่ใช่ของ
ฉันอีกต่อไป นับประสาอะไรกับมือทั้งมือ

"ไฟสวยจัง..."

"อีม...สวย~"

"อากาศก็ดีด้วย"

"...เนอะ ^^///"

"เอาน้ำออกมาจากตุ๊กตาได้แล้ว" มิกก็ยื่นหน้าเข้ามาลื้อแล้ววิกแยงตุ๊กตาจากอ้อมกอดฉันไป พอสบตาคู่นี้ของเขา ทุกอย่างรอบตัวก็สวยไปหมด ทุกอย่างกลายเป็นภาพสีฟุ้งๆ เหมือนอยู่ในฝัน ฉันเห็นต้นคริสต์มาส มีปีก เห็นซานตาคลอสบินได้ อีม...มีผีเสื้อตัวนิ่งด้วยละ ฉันคิดว่าตัวมันเป็นสีแดงมีลายจุดสีขาวและเป็นสายพันรู้ออลท์ดิสนี่นะ มันกำลังกระพือปีกบินว่อนไปทั่วห้อง อันที่จริง...มันบินไม่หยุดมาตั้งแต่ตอนที่เราเจอกันครั้งแรกๆ แล้ว

ลมหนาวพัดแผ่ว แล้วเสียงเพลงอบอุ่นของมิกก็ก่อกำเนิดไปถึงหัวใจ

If I got down on my knees and I pleaded with you...

(ถ้าฉันคุกเข่าลงแล้วอ้อนวอน)

If I crossed a million oceans just to be with you

(ถ้าฉันข้ามมหาสมุทรนับล้านเพื่อได้มาอยู่กับเธอ)

*Would you ever let me down?**

(เธอจะทำให้ฉันผิดหวังไหม)

"เพลงโบราณมากเลยมิกก็ --_///"

"ห่ม้ามิกชอบ มิกก็ชอบ" ผมสีน้ำตาลอมส้มของเขาสวยสุดๆ เมื่อมันเป็นประกายอยู่ใต้แสงไฟ "มินล่ะครับ ชอบมั๊ย"

"...ชอบก็ได้"

ไอ้เจ้าแวตาวหวานชวนฝันแบบนั้นมันทำให้ฉันตอบเขาไปอย่างเพ้อๆ มิกก็ยิ้มหวานกลับมาให้

"หมายถึงมิกปะครับ"

* เพลง : Because I love you ศิลปิน : Shakin' Stevens

"หมายถึงเพลงงง -///-!"

อ้ายยย เงินสุดๆ ไปเลย ไม่ไหวๆ >_<!!!

"โอเค ถ้างั้นมิกจะลงไปคุยกะอ๋อนวอน"

"อย่าลืมว่าอย่าข้ามมหาสมุทรด้วย"

"เริ่มต้นจากเดินข้ามสกายวอล์กก่อนแล้วกัน ^^"

เกือบเหมือนฉากคริสต์มาสในฝัน ได้ลมหนาวของกรุงเทพฯ ที่มีปีละ
แค่ไม่กี่วัน เราเดินเคียงกันไปบนสกายวอล์ก สีสนับและแสงไฟของเมืองใหญ่
ยามค่ำคืนวิบวับอยู่เบื้องล่าง ฉันทันให้หนทางข้างหน้าทอดยาวไปไม่รู้จบ

แต่ในที่สุดสถานีรถไฟฟ้าก็รออยู่ตรงหน้า

"อีกสิบห้าวันเจอกันนะครับ"

"อืม...อีกสิบห้าวัน"

"อย่าเพิ่งไปรักหนุ่มเกาหลีสี่ที่ไหนมากกว่ามิกนะ"

"อืม มิกก็ห้ามไปรักสาวชาววอดอยที่ไหนเหมือนกัน -///-"

"มิกรักมิน"

"อีกสิบห้าวัน..."

"ครับ...มิกจะรอ ^^"

]

I'm not Minnie,
am I?

ทักๆ

เสียงรถกระบะคันเก๋คันเก๋ๆ ระหว่างห้อยตะปิ้งไปตามถนนลูกรัง
รอบหุบเขา ตัวฉันถูกเขย่า กั้นกระแทกขึ้นลงได้รับการบริหารอย่างดีเหมือน
มีแอมป์โดมิโนเซอร์มาช่วยยกกระชับยังงัยยังงั้น

คิงๆ

เข้าสู่โหมดลงเนิน ฉันนั่งกอดเบาะสัปดาห์ระในอ้อมแขนแน่น ลมแรง
ฝุ่นดินแดงปลิวอยู่ในทุกอณูอากาศ ฉันพยายามสงบจิตสงบใจ

หายใจเข้า...ฝุ่นหนอ หายใจออก...ฝุ่นหนอ ฝุ่นร้ายแท้ๆ ฉันหวังว่า
ครั้งนี้จะเป็นครั้งสุดท้ายที่ฉันจะต้องมาเหยียบที่นี่

ไม่...ที่นี่ไม่ใช่เกาหลี ไม่มีมยองดง ทงแดมุน นิชคุณ หรือคิมแจจุง
แต่อย่างใด --! ตัวอักษรไทยโดดเด่นที่ฉันเห็นอยู่บนป้ายข้างทางตอนนี้
มีแต่คำว่า

'บ. กู้กุกู'

ใช่...กู้กุกู หมู่บ้านหนึ่งบนดอยในจังหวัดเหนือสุดของประเทศไทย
ชื่อสะกดด้วย ก ไก่ สระอุ ไม่ตรี ก ไก่ ก ไก่ สระอุ ไม่มีคิยอก นีอิน มีอีม
อาอีม โคถึกอะไรเลยสักนิด =_!=

(-_-)/ นายกำลังคิดอย่างที่ฉันคิดรีเปลาปีหนึ่ง

\(-_-) ใช่...ฉันว่าฉันกำลังคิดอยู่นะปีสอง

...ฉันโกหกใครบางคนเอาไว้ละ TOT!

(ติดตามต่อได้ในฉบับเต็ม)